

РЕШЕНИЕ

№ 286

гр. София, 14.01.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 16 състав,
в публично заседание на 16.10.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ралица Романова

при участието на секретаря Гергана Мартинова , като разгледа дело номер **5094** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба вх. №. 14220 от 10.05.2019 г. по описа на Административен съд София – град (АССГ), подадена от И. Е., ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], ет.4, ап.13, представлявано от К. Л. Г., управител, срещу Уведомително писмо с изх. № 02-220-2600/597 от 15.02.2019 г. за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по мярка 11 „Биологично земеделие“ от Програмата за развитие на селските райони 2014-2020 г., за кампания 2017 г., издадено от зам.изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“.

В жалбата са наведени доводи за незаконосъобразност на Уведомителното писмо като постановено при съществени нарушения на административнопроизводствените правила и в противоречие на материалния закон. Излага се довод, че за земеделския производител не става ясно от представените таблици на административния акт защо е отказано финансовото подпомагане и по двете направления „Биологично растениевъдство“, тъй като административният орган не е изложил фактите, които обосновават извода за недопустимост на заявлението за подпомагане, не се е аргументирал кои конкретни изисквания не са спазени, а само бланкетно е посочил легенда, указваща значението на колоните от всяка таблица. Според жалбоподателя административният орган формално е мотивирал отказа си за финансово подпомагане в таблица – площи с неспазени базови и други изисквания, като твърди, че е налице хипотеза, описана в раздел V „Намаления при неспазване на базови и изисквания по

управление за направленията по мярка 11 от ПРСР 2014-2020“, направление „Биологично растениевъдство“, т.А от Методика за намаляване и отказване на плащания по мярка 11 „Биологично земеделие“ от ПРСР 2014-2020, утвърдена на основание чл. 13 от Наредба № 4 от 24.02.2015 г. за прилагане на мярка 11 „Биологично земеделие“ от ПРСР 2014-2020 със заповед № РД 09-233 от 12.03.2018 г. на министъра на земеделието, храните и горите. Твърди, че от негова страна са спазени изискванията да не се надвишават минималните периоди на преход, съгласно чл. 11, ал.4 от Наредба № 4 от 24.02.2015 г. за двете поредни години на подпомагане, поради което неправилно е отказано финансово подпомагане. Изразено е искане за отмяна на акта, като незаконосъобразен, както и за присъждане на направените във връзка с делото разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят чрез процесуалния му представител адв. Й., поддържа подадената жалба и искането оспореното уведомително писмо да бъде отменено. Претендира разноски за държавна такса и адвокатско възнаграждение, съгласно списък.

Ответникът - Зам.-изпълнителният директор на ДФ „Земеделие“, чрез процесуалния си представител юрк. П. оспорва жалбата, с искане същата да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Административен съд София - град, Трето отделение, 16-ти състав, като обсъди доводите на страните, приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Производството пред административния орган е започнало по заявление за подпомагане по схеми и мерки, включително и мярка 11 „Биологично земеделие“ за 2017 г. от 23.05.2017 г. на кандидат И. Е. с УРН: 605244. В таблица на използваните парцели 2017 г. са посочени парцели в землището на Т., с № на БЗС по И. 73256-952-13-1 с площ 19,94 ха и код на култура 112042, с № на БЗС по И. 73256-952-14-1 с площ 12,10 ха и код на култура 112042. В приложение за кандидатстване по мярка 11 „Биологично земеделие“ 2017 е заявено плащане за подпомагане по направление „Биологично растениевъдство“. Представен е договор с контролиращо лице, сключен между А. Био Гаранти Гмбх, представено в България от ТП А. Био Гаранти и И. Е.. Възложен е контрол и/или сертифициране по стандарт био-контрол, съгласно Регламент (ЕО) № 834/2007 и Регламент (ЕО) № 889/2008 във валидната му редакция. Представено е и потвърждение на договор от 15.05.2017 г., с печат и подпис на представляващия контролиращото дружество, в което е вписано, че се издава в уверение на това, че И. Е. стопанисва парцели с номера 73256-952-13-1 с площ 19,94 ха и 73256-952-14-1 с площ 12,10 ха в землището на [населено място], за които спазва разпоредбите за биоземеделие.

На 15.02.2019 г. е издадено оспореното в настоящото производство Уведомително писмо с изх. № 02-220-2600/597. В УП е вписано, че съгласно подаденото заявление за подпомагане с УИН: 22/280617/87213 и приложение за кандидатстване по мярка 11 от ПРСР 2014-2020 г. за кампания 2017 г. е оторизирана сума в размер на 0,00 лв. Посочено е, че общата оторизирана сума е изчислена чрез Интегралната система за администриране и контрол (И.) след извършване на задължителни административни и/или проверки на място на данните от подаденото заявление. Тези данни са сравнени със съответната налична информация, съдържаща се във външните регистри на И., поддържани на основание чл.30 от ЗПЗП, както и с оглед предоставените данни от

контролиращите лица във връзка с чл. 49 от Наредба № 4 от 24.02.2015 г. за прилагане на мярка 11 „Биологично земеделие“ от Програмата за развитие на селските райони за периода 2014-2020 г.

По делото, в съдебно заседание, проведено на 16.10.2019 г. са представени: от жалбоподателя - сертификат № 204/2017 г. и извлечение от план за сеитбооборота, заверен от контролиращото лице ТП А. Био Гаранти; от ответника: уведомително писмо за одобрение и неодобрение за участие по мярка 11 „Биологично земеделие“ от 08.12.2016 г., заповед на министъра на земеделието и храните № РД 09-144/23.02.2017 г., ведно със заповед на министъра № 09-233/12.03.2018 г., ведно с Методика за намаляването и отказване на плащанията по мярка 11 „Биологично растениевъдство“ и извлечение от регистър И., в който са вписани констатациите на контролиращото лице, че към 2017 г. заявените от дружеството-жалбоподател култури не са в преход, а са биологични.

При така установеното от фактическа страна, съдът намира от правна страна следното:

Уведомително писмо с изх. № 02-220-2600/597 от 15.02.2019 г. за извършена оторизиция и изплатено финансово подпомагане по мярка 11 „Биологично земеделие“ от Програмата за развитие на селските райони 2014-2020 г., за кампания 2017 г., издадено от зам.изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“ е получено от И. Е. на 14.03.2019 г., видно от приложеното известие за доставяне. Жалбата е подадена на 28.03.2019 г., чрез Държавен фонд „Земеделие“. Спазен е срокът за оспорване по чл. 149, ал.1 от АПК. Оспорва се подлежащ на обжалване административен акт, от надлежна страна, за която е налице и интерес от обжалването, поради което подадената жалба е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Съгласно чл. 168 от АПК при разглеждане на жалби срещу административни актове съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 – дали актът е издаден от компетентен орган, в предвидената от закона форма, при спазване на материалния и процесуалния закон и в съответствие с целта на закона.

Уведомителното писмо е издадено от компетентен административен орган, в съответствие с правомощията, предоставени му с чл. 20, т. 2 и т. 3 от ЗПЗП, чл. 20а, ал. 1 и ал. 2 от ЗПЗП и чл. 10, т. 2 т. 7 от Устройствения правилник на Държавен фонд „Земеделие“ (УПДФ”З”) Посочените разпоредби гласят, че изпълнителният директор на ДФ „Земеделие“ организира и ръководи дейността на фонда, представлява фонда, като изпълнителният директор на фонда е изпълнителен директор на Разплащателната агенция (РА), който организира и ръководи дейността на РА, представлява РА. А според чл.10, т.т.2 и 7 от Устройствения правилник на Държавен фонд „Земеделие“ (УПДФ”З”), изпълнителният директор организира и ръководи дейността на фонда при осъществяване на всички негови функции, съгласно чл.2, ал.2; взема решения за одобряване или отхвърляне на заявления по схемите и мерките на Общата селскостопанска политика (ОСП), прилагани от РА. Съгласно чл. 11, ал.2 от Устройствения правилник на Държавен фонд „Земеделие“ изпълнителният директор може да делегира със заповед правомощията си, произтичащи от правото на ЕС или от националното законодателство, в т.ч. за вземане на решения, произнасяне по подадени заявления и/или сключване на договори за финансово подпомагане, на

заместник изпълнителните директори и на директорите на областните дирекции на фонда съобразно териториалната им компетентност. В случая компетентността на органа е осъществена и съобразно заповед № 03 РД-715#1 27.06.2017 г. на изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“. Съгласно т. 2 от същата заповед, на П. С. – заместник изпълнителен директор на ДФ „Земеделие“ е възложено да издава и подписва уведомителни писма за одобрените и неодобрените за участие парцели, животни или пчелни семейства, както и за неизпълнени ангажименти по мярка 11 „Биологично земеделие“.

Обжалваният акт е издаден в предвидената от закона писмена форма, но при липса на ясни мотиви, при допуснати съществени процесуални нарушения при неспазване на правилата за намаляване и отказване на плащанията по мярка 11 „Биологично земеделие“, установени в Наредба № 11/06.04.2009 г. Налице са отменителните основания по чл.146 т.2 и 3 от АПК. Административният орган не е спазил императивните изисквания на чл.59, ал. 2, т. 4 от АПК за мотивиране на административния акт. Проверката на съдържанието на същия сочи на липса на фактически и правни основания за издаването му. Касае се за задължителни реквизити, отсъствието на които възпрепятства адекватната защита на заявителя и съдебната преценка за материалноправна законосъобразност на оспореното уведомително писмо. Фактическите обстоятелства и основанията за постановленията отказ за подпомагане и за налагане на санкции за бъдещ период, не се съдържат в акта.

Следва да се посочи, че горната констатация за порок на уведомителното писмо, съдът обосновава след цялостна проверка на съдържанието на същото, включително на данните в изготвените таблици и в разясненията към тях. В настоящият случай по заявената от оспорващото дружество мярка 11 „Биологично земеделие“, както в таблиците към уведомителното писмо, така и в обясненията към тях, липсва фактическо и правно основание за отказаното финансово подпомагане. Административният орган е посочил в уведомителното писмо, че 2017 година е втора година от поетия ангажимент по мярка 11 „Биологично земеделие“, направление „Биологично растениевъдство“. В разясненията си колона 10 от Таблицата на стр.2 от същото е посочено, че за заявените парцели №73255-952-13-1 с площ от 19.94 ха и 73256-952-14-1 с площ от 12.1 ха се отказва изцяло финансово подпомагане като площи с неспазени базови и други изисквания, като твърди, че е налице хипотеза, описана в раздел V „Намаления при неспазване на базови и изисквания по управление за направленията по мярка 11 от ПРСР 2014-2020“, направление „Биологично растениевъдство“, т. А от Методика за намаляване и отказване на плащания по мярка 11 от ПРСР 2014-2020, утвърдена на основание чл. 13 от Наредба № 4 от 24.02.2015 г. за прилагане на мярка 11 „Биологично земеделие“ от ПРСР 2014-2020, със Заповед № РД 09-233 от 12.03.2018 г. на министъра на земеделието, храните и горите. От формално изложените мотиви изобщо не става ясно точно кое базово изискване не е спазено. В Таблицата за неспазени базови изисквания на стр.4 от УП, в колона 12 „Заявената от кандидата биологична дейност не се различава от тази установена от контролиращото лице“ е посочено „НЕ“, а в колона 15 „Установената от контролиращото лице земеделска култура на парцела не се различава от заявената“ е посочено „ДА“. От една страна е посочено, че парцели, за които е установено неспазване на базовите изисквания, посочени в Приложение № 2 от Наредба № 4/2015 г., се считат за площи с неспазен ангажимент и следващото пояснение „В случаите на

констатирано разминаване между декларираното и установеното от съответното контролиращо лице биологично състояние за даден парцел, площта на същия се счита за неизбираема съгл.раздел V от Методиката за намаляване и отказване на плащания по м.11 от ПРСР 2014-2020. От самото писмо по никакъв начин не може да се установи каква е причината за постановения отказ. За първи път в съдебно заседание, от административния орган се представят доказателства и се сочи причина за постановения отказ. Същевременно от жалбоподателя в съдебно заседание се сочат и представят доказателства, които не съответстват като данни на представените от ответника. Както едните, така и другите писмени доказателства не са били представени и обсъдени в административното производство и не е ясно въз основа на кои доказателства административният орган е издал оспореното уведомително писмо. Изследването на съдържанието на таблиците и на обясненията към тях, не позволява установяване на конкретното фактическо и правно основание за отказаната с оспореното уведомително писмо оторизация по заявлението на жалбоподателя. Няма конкретни, относими и адекватни констатации по отношение на заявлението на оспорващия. С оглед на гореизложеното настоящия съдебен състав намира, че в уведомителното писмо не е посочено кое от разписаните в Наредба № 4 от 24.02.2015 г. за прилагане на мярка 11 „Биологично земеделие“ от Програмата за развитие на селските райони за периода 2014-2020 г. изисквания жалбоподателят не е изпълнил по отношение на процесните парцели. Волята на административния орган е неясна. Крайният извод на съда е за липса на фактическо и правно основание в издаденото уведомително писмо, респ. за постановения отказ за финансово подпомагане и за наложените санкции за бъдещ период. Налице са основанията за незаконосъобразност по чл. 146, т. 2 вр. с чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК, поради което съдът следва да отмени уведомителното писмо на зам. изпълнителния директор на ДФ „Земеделие“, като при условията на чл.173, ал.2 от АПК преписката следва да се върне на административния орган за ново произнасяне при спазване на указанията в настоящото решение. С оглед изхода от спора и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, в полза на жалбоподателя следва да бъдат присъдени направените по делото разноски, както следва: адвокатски хонорар в размер на 1500лв, държавна такса в размер на 50 лева. Направеното възражение от страна на процесуалния представител на ДФ „Земеделие“ за прекомерност на адвокатското възнаграждение не е мотивирано, не са изложени конкретни съображения и основания, поради което не може да бъде обсъдено. Предвид изложеното и на основание чл. 172, ал. 2, чл. 173, ал. 2 и чл. 174, чл. 143, ал. 1 от АПК, Административен съд София град, III-то отделение, 16-ти състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на И. Е., ЕИК:[ЕИК] Уведомително писмо с изх. № 02-220-2600/597 от 15.02.2019 г. за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по мярка 11 „Биологично земеделие“ от Програмата за развитие на селските райони 2014-2020 г., за кампания 2017 г., издадено от зам.изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“.

ВРЪЩА преписката на заместник-изпълнителния директор на ДФ „Земеделие“ за ново произнасяне при спазване на дадените указания по прилагането на закона.

ОСЪЖДА Държавен фонд „Земеделие“ да заплати на И. Е., ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], ет.4, ап.13, представлявано от К. Л.

Г., управител сумата в размер на 1550 /хиляда петстотин и петдесет/ лева, представляваща направените по делото разноски.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба чрез Административен съд София-град пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия: